SKOLA U DOBO KORANE

vineri, 27 noiembrie 2020

Po ela je jedinstvena školska godina, škola u doba korone.

Nitko od nas živu ih, naši roditelji, ak ni naši stariji nisu doživjeli ovakvo što. Mnoštvo pitanja, scenarija, kombinacija, nepoznanica vezano za školsku godinu koja je tek po ela.

Školsko je zvono zazvonilo 14. rujna za po etak nove školske godine. Ali kakva godina? Maske na licima, restrikcije, sredstva za dezinfekcije ruku, stalna monitorizacija brojke oboljelih, sve da bi se, donekle, sprje io virus koji je svima poremetio život diljem svijeta. Kada je proglašeno hitno stanje u našoj zemlji, 11.ožujka, kao da nismo bili poptuno svjesni što se zapravo doga a. Prošlo je pola godine od tada i broj oboljelih raste svakim danom.

Od ove školske godine, sigurno je, u enici e se imati ega sje ati. Ovo je naime školska godina u kojoj vrijede neka nova, potpuno druga ija pravila. Dio svakodnevice u enika postaje mjerenje tempe-rature, neki moraju nositi maske, svi moraju držati distancu. Nema više zajedni kog odmora ni druženja s prijateljima iz drugih razreda. Barem ne u školi.
Predavanja su se prebacila iz u ionice na online platforme, na virtualne u ionice i razrede. Polako nastaje neka druga stvarnost. Virtualna. Virtualno u enje, virtualan rad, virtualni susreti...Izazovi su to o kojima smo i prije znali ali sada su svom snagom ušli u našu svakodnevicu zbog pandemije koja je zadesile svijet i kojoj se, barem zasada, ne vidi kraj.

No, može li sva ta digitalizacija, visoka tehnologija, zamijeniti ovjeka? Svi e se složiti: ne može. Jer ovjek je društveno bi e koji svoju puninu doživaljava tek u susretu s drugima. ovjeka, kakvoga je Bog stvorio, ne može zamijeniti nikakva napredna tehnologija. O ito da vrijedi ona stara poslovica, svako zlo za neko dobro. Da, jer u zadnje vrijeme pogotovo mladi više su živjeli virtualno, sretali se na raznim online društvenim stranicama. A onda je došla pandemija i prisiljeni smo svi manje više tako komunicirati. I vidjeli da to nije dobro. Da želimo natrag slobodu kretanja, druženja, putovanja. Sada smo postali svjesniji važnosti slobode, svega onoga što nam se prije ovog virusa inilo kao nešto sasvim normalno. Svjesniji smo i da ako želimo prebroditi ovu pandemiju moramo misliti ne samo na sebe, ve i na druge. Moramo zaštititi sebe da bi zaštili druge. Svi smo upu eni jedni na druge. Nema mjesta egocentrizmu, moramo djelovati kao zajednica. Jer samo zajedno možemo pobijediti ovaj virus. To su poruke koje svakodnevno šalju televizije, internet, tisak. U imo kako se moramo ponašati u novoj stvarnosti, idemo ponovo u školu, školu života za vrijeme korone.

Smirila se i ona užurbanost, trka za poslovima, novcem, prisilno se sve smirilo. Ono ludilo tr anja za stjecanjem materijalnih dobara poprima nove oblike, sada se moramo izboriti sa uvati radna mjesta da bismo zaradili svakodnevni kruh. A u imo iznova i razgovarati s našim bližnjima, u imo imati vremena za ljude pored nas. Jer smo se stalno žalili da nemamo vremena. Sada to vrijeme imamo, jer naše je kretanje ograni eno, pa je ovo sjajna prilika da ponovo uspostavimo veze s dragim ljudima, s našim roditeljima, bakama, djedovima. Pružila nam se šansa da bolje uvidimo vrijednost ljudi oko nas, šansa da postanemo svjesni i zahvalni na onome što imamo, krov nad glavom, svagdašnji kruh, da cijenimo zdravlje. Vidjeli smo kako nam je teško bilo kada nismo mogli i i u crkvu, shvatili smo koliko nam zna i duhovna hrana. Ima ovo vrijeme pandemije, eto, i svoje dobre strane. Imamo šansu ponovo nau iti i postati svjesni važnosti pravih vrijednosti. Kada ova pandemija završi vidjet emo koliko je nas završilo s dobrim ocjenama ovu novu školu života, školu u doba korone. To e se odraziti u tome ho emo li biti bolji, prema sebi, prema drugima, prema prirodi, prema onome što su nam ostavili naši stari, pa da tako gradimo novi, bolji svijet, za nas i za one poslije nas. Bog nam šalje razne znakove, trebamo samo zastati i osluškivati njihovu poruku. Dobro nam bilo zdravlje i u enje u ovim vremenima!

Maria Lacchici